

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Predigten [Sermones contracti] - Cod. Aug. perg. 264

[Reichenau ?], [14. Jahrh.]

Fragmente

[urn:nbn:de:bsz:31-65671](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-65671)

Honoris causa
 in hac
 hoc
 et
 Pro solutio
 ore cui fore
 B: virgine
 P. S. B: virgine

et honoris
 in gratia
 fidei
 al
 quod
 go ipse
 et nos
 illa
 hoc
 cum
 remera

terminis nec et subiecto
 aliquid
 al terminis
 quod
 terminis
 de quo
 solvere
 appellatio
 illa
 appellatio
 cum
 remera

et per
 aliquid
 al terminis
 quod
 terminis
 de quo
 solvere
 appellatio
 illa
 appellatio
 cum
 remera

terminis nec et subiecto
 aliquid
 al terminis
 quod
 terminis
 de quo
 solvere
 appellatio
 illa
 appellatio
 cum
 remera

est ista vera cognitio qua ad
 ppōit l' breuij: est conceptus
 noc est est noc que hōt vim signi
 tuo loco ipij mentalis substituit
 Carenter ille quo mentali tuis exprimit
 Derisio tuis rō in significante et noc significante
 ille qui hōt vim significati aliquid. V. g. vox tes habet quā
 significati Leonem tuis a significatiue et vox nihil omnino sig
 Pictori. Neg dubitari potest dari huiusmodi voces, qui nulla d' huius
 uerit' ant' t' hōt an possit aut' ill' significare, pōi in p'p' hōt locali d' hōt

concep
 ni capere int
 illi ipsam quo
 hōt vim signi

Localis
 tem me
 hoc est, et

scitimus
 hominū d' hōt
 ficand' V. g.
 d' hōt d' hōt

voces non est... quod p illas voces, volu
 ni vox non est... quod volumus signifi saltem naraa que
 ad go cum... hoo et ad subtu. 2 4.
 ne vox... hoo et ad subtu. 2 4.
 quo saltem... hoo et ad subtu. 2 4.
 aal et sig... hoo et ad subtu. 2 4.
 go mago... hoo et ad subtu. 2 4.
 ubi dicitur vox hoo et sig aal saltem a phis vocari subtu et predicatu p hoo
 hoo et ad subtu. 2 4.
 Possremy go dicitur graa subtu et predicatu p hoo et ad subtu. 2 4.
 quod et in subtu et predicatu ut quo. Subtu et predicatu ut quod est ipse ver
 ff. teros: sigta; subtu et predicatu ut quo est ipse teros: vel vox qua sigta: in va ut quod est
 hoo et ad subtu. 2 4.

6

si syllaba non potest proprie habere rationem. Ista sententia
 conclusio uno omni tunc et ad modum. I. vocali. II. scriptura
 qui vox ^{syllaba} non potest esse tunc ^{in seipso} patet ut
 vocali: Ergo non potest esse tunc ^{in seipso} in ut bonum
 et aequalem recipientes. Mundus I. tunc vocali II. tunc
 syllabibus et debet illud ipse syllabi quod syllaba vocali ut ois subponat o. tunc
 vox a syllaba non potest ^{substituere} loco termini nervati quia hoc ipse ram I. tunc
 syllaba: Ergo ^{vox} non syllaba non potest esse tunc vocali aut scriptura. I. tunc II. tunc
 tunc vocali non potest ^{substituere} vel dicendum quod sed tunc quod ut supra propono
 proburimus: quoniam substituere vel dicendum quod debet esse syllaba vocali ipse substituere vel dicendum
 potest quod: Ergo vox a syllaba non potest esse tunc vocali aut scriptura
I. tunc II. tunc
I. tunc II. tunc

112